

Kilóg a lóláb

Természetesen eszem ágában sincs vitatkozni egy olyan dogmatikus pártfunkcionáriussal, mint Csorba Béla, néhány dolgot azonban le kell szögezmem Fél-szeműek között vak a király című (Aracs, III. évf. 2. sz. 5. o.) írásával kapcsolatban.

Legutóbb 1951 tavaszán írt ellenem Csorbáéhoz hasonló – vagy még rosszabb – hangú cikket (A sov-niszta Tomán László) egy Borsos István nevű ifjúkom-munista, alkalmasint pártjának, a JKP-nek utasítására. Csorba sem az egyéni nézeteit fejté ki említett cikké-ben, hanem pártját, a VMDP-ét. Csorba 1951-ben egyéves sem volt, tehát nem rázhatott kezét Borsossal. Én akkor föl sem vettem a támadást, pedig állásvesz-téssel járt. Nem veszem fel Csorbáét sem. Nincs mit vesztenem.

Csorba az említett kommunista gyakorlatot foly-tatja, nem is csoda, hiszen pártvezére régi kommunis-ta tisztségviselő volt. Tanulhatott tőle, tanult is.

Egészen nyilvánvaló, hogy Csorba cikkének nem az volt a célja, hogy vitatkozzék, hogy valakit va-lamiről meggyőzzön, hanem hogy engem ledorongol-jon. Volt hasonlóban részem Rehák László, Olajos Mi-hály részéről, mégsem ijedtem meg, pedig azok jelen-tősebb potentátok voltak, mint Csorba.

Csorba egész írásából kilóg a lóláb: a VMDP-t védi, szó sincs írásában valamilyen objektív álláspont-ról. Felteszem a kérdést úgy is mint az Aracs szerkesz-tőbizottságának tagja: szüksége van folyóiratunknak ilyen pártpropagandára?

Csorba egy adattal is mesterkedik. Azt mondja, hogy „... a VMDP a körülbelül 100 000-re becsült (!) le-adott magyar szavazatoknak egyharmadát szerezte

meg, s ez olyan arány, amit a demokrácia játékszabá-lyai szerint mindenütt (!) respektálnak”. Nem kívánok találgatásokba bocsátkozni, nincsenek adataim a sza-vazatok számáról (Csorba is csak „becsül”), azt azon-ban tudom, hogy a VMDP-nek a Vajdasági Képviselő-házban egy (azaz egy) képviselője van, ezenkívül Temerin önkormányzatában néhány képviselője. (Most szereztek még egyet Csantavéren.) Nincs ereje ennek a pártnak, hogy meghódítsa a választókat, elégük van a perszonális autonómia nevű abszurdum évek óta tar-tó szajkózásából.

A magyar választói névjegyzékről sem kívánok vitatkozni, az is olyan dogma, mint a perszonális au-tonómia. Egyébként: próbálják meg létrehozni mind a kettőt, majd meglátjuk, milyen sikerük lesz.

Csorba a VMDP magyar tanszéki képviselője, s írásában is kioktatóan, fennhéjázóan viselkedik. Mivel egy olyan álpolitikusnak a szószólója, aki mint politikus kétszer is megbukott (egyszer a kommunizmusban, egyszer a többpártrendszerben), nem is kell komolyan venni érvelését, szövegelését.

Mögöttem, ellentétben Csorba Bélával, sem 1951-ben, sem most nem állt, illetve áll párt vagy va-lamilyen más szervezet, ezért tudtam és tudok pártatlan, elfogulatlan lenni. Nagyon remélem, hogy a Csorba említette „paranoiás rémálom” nem fog megvalósulni, akár lesz külön magyar választói névjegyzék (és ha lenne, mit kezdenénk vele?), akár nem. Azt azonban megjegyzem, sőt hangsúlyozom, hogy a magyar vá-lasztók szavazataival senkinek sincs joga machinálni.

Újvidék, 2003. június 20-án